خبر

ترامپ پوتین را به گروه ۲۰ دعوت می‌کند

رئیس جمهور آمریکا گفت که با وجود مخالف احزاب دموکرات و جمهوری‌خواه از پوتین برای شرکت در نشست گروه ۲۰ که ماه آینده در فلوریدا برگزار می‌شود، دعوت می‌کند و از این روند استقبال خواهد کرد.

دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا به خبرنگاران گفت: «اگر به من باشد، دوست دارم ولادیمیر پوتین، رئیس جمهور روسیه در نشست (گروه ۲۰) باشد.»

به نوشته کی‌یف ایندیپندنت، رئیس جمهور آمریکا در ادامه گفت که شک دارد پوتین در نهایت تصمیم بگیرد در نشست ۱۴-۱۵ دسامبر (۲۳ و ۲۴ آذرماه) در میامی شرکت کند.

کرملین روز پنجشنبه اعلام کرد که هیچ تصمیمی در مورد مشارکت پوتین گرفته نشده است.

در این میان، کنگره هم از ترامپ خواسته تا دعوت از رئیس جمهور روسیه را برای شرکت در این نشست لغو کند.

اظهارات ترامپ تنها چند روز پس از آن مطرح شد که ۱۷ قانونگذار آمریکایی با استناد به جنگ اوکراین و ادعای کمک اطلاعاتی به ایران، درخواست‌های دو حزبی خود را از رئیس جمهور آمریکا برای لغو دعوت از پوتین تمدید کردند.

در نامه‌ای به تاریخ ۱۹ نوامبر که توسط پت رایان، گیل سیسنروس و دان بیکن، نمایندگان کنگره نوشته شده بود، قانونگذاران نگرانی خود را در مورد گزارش‌های ادعایی مبنی بر اینکه مسکو تصاویر ماهواره‌ای و اطلاعاتی را در اختیار تهران قرار داده است تا تاسیسات نظامی آمریکا در منطقه خلیج فارس را هدف بگیرد، ابراز کردند.

رایان در بیانیه‌ای، دعوت ترامپ از پوتین را «خیانت به سربازان آمریکا» خواند و هشدار داد که این امر مسکو را در جنگ اوکراین جسورتر می‌کند.

سیسنروس همچنین از این دعوت انتقاد و استدلال کرد که واشنگتن باید مسکو را پاسخگو کند، نه اینکه امنیت ملی ایالات متحده را تضعیف کند و شرکای اوکراینی خود را رها کند.

پیش از این نیز در ماه سپتامبر، یک گروه دو حزبی متشکل از ۱۴ سناتور آمریکایی از جمله جین شاهین، میچ مک‌کانل، راجر ویکر و تام تیلیس از ترامپ خواستند که دعوت پوتین را پس بگیرد.

آنها هشدار دادند که استقبال از رئیس جمهور روسیه در خاک آمریکا، در حالی که روسیه به حملاتش علیه اوکراین ادامه می‌دهد، خطر تایید اقدامات دولت او را به همراه دارد.

این سناتورها همچنین خواستار ممنوعیت حضور سایر مقامات تحریم شده روسیه در نشست‌های گروه ۲۰ تا زمان موافقت مسکو با صلحی در اوکراین که به ظن آنها «عادلانه و پایدار» باشد، شدند.

در همین حال، ولودیمیر زلنسکی، رئیس جمهور اوکراین نیز پیشنهاد داده است که اجلاس میامی می‌تواند فرصتی برای مذاکرات سه‌جانبه با حضور اوکراین، ایالات متحده و روسیه فراهم کند.

به گزارش ایسنا، زلنسکی در سخنانی از مخالفت کنگره با دعوت پوتین استقبال کرد، اما اظهار داشت که مشارکت اوکراین می‌تواند به جلب حمایت گسترده‌تر از چنین نشستی کمک کند. این درحالیست که واشنگتن هنوز دعوتنامه‌ای برای زلنسکی صادر نکرده است.

«ابتکار» از گزینه‌های جانشینی ترامپ در میان جمهوری‌خواهان گزارش می‌دهد

رقابت برای پسا ترامپ

اگرچه هنوز حدود دو سال تا برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا باقی مانده، تحولات سیاسی پس از انتخابات میان‌دوره‌ای کنگره نشان می‌دهد رقابت برای تعیین جانشین دونالد ترامپ وارد مرحله تازه‌ای شده است. جمهوری‌خواهان که طی یک دهه گذشته بخش مهمی از هویت سیاسی و انتخاباتی خود را حول محور ترامپ بازتعریف کرده‌اند، اکنون با پرسشی مهم مواجه هستند: آیا باید میراث سیاسی رئیس‌جمهور کنونی را با چهره‌ای جدید ادامه دهند یا با بازنگری در برخی سیاست‌ها، مسیر متفاوتی را در پیش بگیرند؟ اهمیت این پرسش زمانی بیشتر می‌شود که اختلاف‌نظرها درباره سیاست خارجی، تعرفه‌های تجاری و وضعیت اقتصادی آمریکا، به موضوعاتی تعیین‌کننده در مناسبات داخلی حزب تبدیل شده‌اند. در چنین فضایی، نام پنج سیاستمدار جمهوری‌خواه بیش از گذشته در گمانه‌زنی‌های مربوط به انتخابات سال ۲۰۲۸ مطرح شده است.

مسئله اصلی این است که کدام بخش از میراث سیاسی ترامپ در ساختار آینده حزب استمرار خواهد یافت و چه بخش‌هایی تحت تأثیر تحولات داخلی و بین‌المللی دستخوش تغییر خواهد شد

معمای جانشینی ترامپ

جی‌دی ونس، مارکو روبیو، ران دی‌سانتیس، تد کروز و گلن یانگکین از جمله چهره‌هایی هستند که احتمال حضور آنها در رقابت‌های مقدماتی جمهوری‌خواهان مطرح است.

بااین‌حال، رقابت آینده جمهوری‌خواهان را نمی‌توان صرفاً رقابتی میان اشخاص دانست. ترامپ طی سال‌های گذشته توانسته است ائتلافی از محافظه‌کاران سنتی، ملی‌گرایان اقتصادی، مخالفان مداخلات خارجی و بخش‌هایی از طبقه کارگر آمریکا ایجاد کند؛ گروه‌هایی که الزاماً دیدگاه‌های یکسانی درباره تمامی مسائل ندارند.

تا زمانی که ترامپ شخصاً محور فعالیت‌های انتخاباتی حزب بود، بخشی از این تفاوت‌ها تحت تأثیر نفوذ سیاسی او مدیریت می‌شد. اکنون مسئله پیش روی جمهوری‌خواهان، چگونگی حفظ این ائتلاف در شرایطی است که رئیس‌جمهور کنونی دیگر امکان نامزدی برای سومین دوره ریاست‌جمهوری را ندارد.

ونس و دشواری تفکیک دو هویت

جی‌دی ونس، معاون رئیس‌جمهور آمریکا، از چهره‌های نزدیک به جریان سیاسی ترامپ محسوب می‌شود. تأکید بر منافع داخلی آمریکا، حمایت از صنایع ملی و انتقاد از مداخلات نظامی خارجی، از مؤلفه‌های شناخته‌شده گفتمان سیاسی اوست.

بااین‌حال، حضور در دولت کنونی موقعیت پیچیده‌ای برای ونس ایجاد کرده است. او از یک‌سو می‌تواند از تجربه حضور در کاخ سفید بهره ببرد و از سوی دیگر، به واسطه مسئولیت اجرایی خود، در معرض انتقادات مربوط به عملکرد دولت قرار دارد.

تفاوت دیدگاه‌های ونس و برخی اعضای دولت درباره جنگ با ایران نیز نشان داده است که درون جریان سیاسی نزدیک به ترامپ، برداشت واحدی از مفهوم «اول آمریکا» وجود ندارد. چالش ونس در صورت ورود به رقابت‌ها، تعریف هویتی مستقل بدون گسست کامل از جریان سیاسی است که زمینه ارتقای او را فراهم کرده است. البته هنوز تصمیم قطعی معاون رئیس‌جمهور درباره نامزدی اعلام نشده است.

روبیو و بازتعریف سیاست خارجی

مارکو روبیو، وزیر امور خارجه آمریکا، نماینده رویکرد متفاوتی در میان جمهوری‌خواهان محسوب می‌شود. سوابق طولانی فعالیت او در سنا و مسئولیت کنونی‌اش در دستگاه دیپلماسی، سیاست خارجی را به یکی از عناصر اصلی کارنامه سیاسی وی تبدیل کرده است.

به گزارش ایرنا، تفاوت میان دیدگاه‌های روبیو و ونس، به‌ویژه درباره حدود تعهدات بین‌المللی واشنگتن، می‌تواند مبنای شکل‌گیری مباحث مهمی در انتخابات مقدماتی باشد.

روبیو پیش‌تر از حمایت خود از ونس در صورت نامزدی او سخن گفته است. بااین‌حال، تحولات اخیر موجب شده احتمال حضور مستقل وزیر امور خارجه نیز مورد توجه رسانه‌ها قرار گیرد.

اهمیت این رقابت احتمالی در آن است که جمهوری‌خواهان باید میان کاهش تعهدات خارجی، تقویت بازدارندگی نظامی و حفظ نقش جهانی آمریکا، نسبت مشخصی برقرار کنند. موضوعی که با توجه به هزینه‌های اقتصادی و سیاسی درگیری‌های خارجی، مستقیماً با مطالبات داخلی رأی‌دهندگان ارتباط پیدا کرده است.

دی‌سانتیس؛ تجربه ایالتی در برابر سیاست واشنگتن

ران دی‌سانتیس، فرماندار فلوریدا، که تجربه حضور در رقابت‌های مقدماتی سال ۲۰۲۴ را دارد، بار دیگر در کانون گمانه‌زنی‌های انتخاباتی قرار گرفته است.

انتقادات اخیر او از نحوه مواجهه جمهوری‌خواهان با دغدغه‌های اقتصادی شهروندان، نشان‌دهنده اهمیت مسائل معیشتی در بازنگری راهبرد انتخاباتی حزب است.

دی‌سانتیس برخلاف سیاستمدارانی که مستقیماً در دولت فدرال مسئولیت دارند، می‌تواند کارنامه مدیریتی خود در سطح ایالتی را مبنای معرفی برنامه‌هایش قرار دهد.

بااین‌حال، تفاوت میان اداره یک ایالت و مدیریت ائتلافی سیاسی در سطح ملی، از چالش‌های پیش روی هر فرمانداری است که وارد رقابت ریاست‌جمهوری می‌شود. تجربه انتخابات مقدماتی گذشته نیز نشان داده است که برخورداری از حمایت در سطح ایالتی، الزاماً به معنای تکرار آن در سراسر آمریکا نیست.

تد کروز و مرزبندی‌های تازه

تد کروز، سناتور جمهوری‌خواه تگزاس، نیز از سیاستمدارانی است که تجربه رقابت با ترامپ در انتخابات مقدماتی را دارد.

اختلاف‌نظرهای اخیر کروز درباره تعرفه‌های تجاری و پیامدهای جنگ با ایران، بار دیگر تفاوت اولویت‌های اقتصادی و امنیتی در میان جمهوری‌خواهان را برجسته کرده است.

کروز همچنین از حامیان روابط نزدیک واشنگتن و اسرائیل محسوب می‌شود؛ موضعی که در برخی زمینه‌ها با دیدگاه جریان‌های مخالف گسترش تعهدات خارجی آمریکا تفاوت دارد.

حضور احتمالی او در رقابت‌های آینده می‌تواند بحث درباره نسبت محافظه‌کاری سنتی با ملی‌گرایی اقتصادی و سیاست خارجی مبتنی بر شعار «اول آمریکا» را گسترش دهد.

یانگکین و مسئله بازسازی ائتلاف انتخاباتی

گلن یانگکین، فرماندار سابق ویرجینیا، از مسیر متفاوتی وارد معادلات سیاسی جمهوری‌خواهان شده است. سابقه فعالیت در بخش خصوصی و تمرکز بر موضوعاتی مانند آموزش، مدیریت اقتصادی و سیاست‌های ایالتی، از ویژگی‌های کارنامه اوست.

طرح نام یانگکین در شرایط کنونی، بازتاب توجه بخشی از جمهوری‌خواهان به ضرورت بازسازی ارتباط با رأی‌دهندگان مستقل و ساکنان مناطق حومه شهری است.

در واقع، یکی از مسائل مهم جمهوری‌خواهان در انتخابات آینده، ایجاد تعادل میان مطالبات پایگاه سنتی حزب و انتظارات گروه‌هایی خواهد بود که وابستگی حزبی ثابتی ندارند. این مسئله به‌ویژه در ایالت‌های رقابتی اهمیت دارد.

اقتصاد و جنگ؛ دو متغیر تعیین‌کننده

اگرچه گمانه‌زنی‌ها عمدتاً بر شخصیت نامزدهای احتمالی متمرکز شده، شرایط اقتصادی و تحولات سیاست خارجی نیز نقش مهمی در شکل‌گیری فضای انتخابات خواهند داشت.

هزینه‌های زندگی، وضعیت اشتغال، آثار تعرفه‌های تجاری، پیامدهای جنگ با ایران و تأثیر فناوری‌های نوظهور بر بازار کار، از موضوعاتی هستند که نامزدهای احتمالی باید درباره آنها برنامه‌های مشخصی ارائه کنند.

در چنین شرایطی، نظرسنجی‌های کنونی را باید تصویری مقطعی از فضای سیاسی آمریکا دانست، نه پیش‌بینی نتیجه انتخابات. هنوز بسیاری از متغیرهای مؤثر بر رفتار انتخاباتی شهروندان مشخص نشده‌اند و ترکیب نهایی نامزدها نیز شکل نگرفته است.

در نهایت، انتخابات مقدماتی سال ۲۰۲۸ برای جمهوری‌خواهان علاوه بر تعیین نامزد ریاست‌جمهوری، فرصتی برای بازتعریف هویت سیاسی حزب خواهد بود. مسئله اصلی این است که کدام بخش از میراث سیاسی ترامپ در ساختار آینده حزب استمرار خواهد یافت و چه بخش‌هایی تحت تأثیر تحولات داخلی و بین‌المللی دستخوش تغییر خواهد شد.

جزئیاتی از کابینه احتمالی آیزنکوت

تندروها کنار می‌روند

در راستای تداوم تلاش‌ها برای تشکیل کابینه جدید در سرزمین‌های اشغالی گادی آیزنکوت، مأمور تشکیل کابینه درصدد ایجاد ائتلافی با احزاب مخالف بنیامین نتانیاهو است. به گزارش ایسنا، روزنامه عبری یدیعوت آحارونوت در گزارشی، جزئیاتی از ترکیب احتمالی دولت گادی آیزنکوت را در صورت موفقیت تلاش‌های وی برای تشکیل کابینه فاش کرد.

بر اساس گزارش آی ۲۴نیوز، آیزنکوت در تلاش است با شماری از احزاب مخالف ائتلاف کند تا فراکسیون او اکثریت پارلمان رژیم صهیونیستی (کنست) را به دست آورد و در نتیجه بتواند دولتی تشکیل دهد که به کنار رفتن بنیامین نتانیاهو منجر شود.

آیزنکوت تا ششم دسامبر آینده فرصت دارد دولت جدیدی را جایگزین کابینه نتانیاهو کند. این مهلت می‌تواند ۱۴ روز تمدید شود.

بر اساس نوشته روزنامه یدیعوت آحارونوت، از جمله مهمترین تغییرات احتمالی در صورت موفقیت تلاش‌های رئیس پیشین ستاد کل ارتش رژیم صهیونیستی، خروج وزیران جنگ، امور خارجه، امنیت داخلی و دارایی از سمت‌های خود است.

بر این اساس، یسرائیل کاتس، گدعون ساعر، ایتامار بن گویر و بتسلئیل اسموتریچ از کابینه خارج خواهند شد.

این روزنامه عبری پیش‌بینی کرد آویگدور لیبرمن، رئیس حزب اسرائیل بیتنو، جایگزین کاتس در وزارت جنگ شود و به این ترتیب به سمتی بازگردد که از سال ۲۰۱۶ به مدت دو سال، در دوره پیشین نخست‌وزیری نتانیاهو، آن را بر عهده داشت. لیبرمن اوایل هفته جاری نتانیاهو و کاتس را متهم کرده بود که «تشنگی آنها برای قدرت، عقلشان را از بین برده است». کاتس نیز در واکنش گفت که لیبرمن «ارتباط خود را با واقعیت از دست داده است». در مقابل، انتظار می‌رود یائیر گولان، رهبر حزب دموکرات‌ها، جایگزین بن گویر در وزارت امنیت داخلی شود. بن گویر پیشتر در واکنش به احتمال جایگزینی گولان به جای خود، در پیامی نوشته بود: «تروریست‌ها جشن می‌گیرند و یهودیان گریه می‌کنند.»

این گزارش همچنین بازگشت یائیر لاپید به سمت وزیر امور خارجه به جای ساعر را پیش‌بینی کرد. این دو طی ماه‌های اخیر بارها با یکدیگر درگیر شده بودند؛ زمانی که لاپید ریاست اپوزیسیون را بر عهده داشت و عملاً مسئولیت پرونده امور خارجه را از طرف ائتلاف «معا» پیگیری می‌کرد. ساعر یک روز پیش از انتخابات، لاپید را «هیچ‌کس» توصیف کرده بود. در ارتباط با وزارت دارایی نیز یدیعوت آحارونوت نوشت انتظار می‌رود نفتالی بنت به جای اسموتریچ این وزارتخانه را بر عهده بگیرد.

بنت و اسموتریچ پیشتر در انتخابات در قالب یک فهرست مشترک شرکت کرده بودند اما روابط سیاسی آنها از آن زمان تاکنون دچار تغییرات اساسی شده است. این روزنامه همچنین پیش‌بینی کرد عودد فورر از حزب «اسرائیل بیتنو» جایگزین یاریو لوین در وزارت دادگستری شود و شلومو کارعی نیز وزارت ارتباطات را ترک کند و افرات رایتن جایگزین او شود. همچنین انتظار می‌رود یولیا مالینوفسکی جایگزین اوفیر سوفر در وزارت مهاجرت شود. آیزنکوت روز جمعه اعلام کرد تلاش‌ها برای تشکیل دولت وحدت گسترده با مشارکت آیزنکوت و نتانیاهو با مانع مواجه شده است. وی، رئیس حزب یشار در پیامی در شبکه اجتماعی ایکس نوشت حزب لیکود از عقب‌نشینی در مسائل اساسی، از جمله درخواست وی برای کنار گذاشتن جریان‌های تندرو از کابینه، خودداری کرده است. آیزنکوت نمایندگان لیکود را به وقت‌کشی و خرید زمان تا پایان مهلت تعیین‌شده برای تشکیل کابینه در ششم دسامبر آینده متهم کرد و گفت هدف آنها سوق دادن اوضاع به سمت برگزاری انتخابات زودهنگام است.

با این حال، مأمور تشکیل کابینه تأکید کرد در مسیرهای دیگر پیشرفت‌هایی حاصل شده است. به گفته وی، توافق‌های ائتلافی با حزب راست‌گرای افراطی «اسرائیل بیتنو» و حزب «دموکرات‌ها» امضا شده و او همچنین با یک حزب مخالف دیگر برای دستیابی به توافق همکاری می‌کند. همچنین این احتمال مطرح است که احزاب مخالف به رهبری آیزنکوت، کابینه‌ای با مشارکت احزاب دینی افراطی (حریدی‌ها) تشکیل دهند که تا همین اواخر به اردوگاه سیاسی نتانیاهو تعلق داشتند. آیزنکوت همچنین احتمال تشکیل یک کابینه اقلیت با اتکا به حمایت احزاب عرب در کنست را مطرح کرده است. مذاکرات برای تشکیل کابینه جدید رژیم صهیونیستی در شرایطی ادامه دارد که اختلاف‌ها میان شرکای «ائتلاف تغییر» همچنان پابرجاست.

در حالیکه گادی آیزنکوت چندین توافق ائتلافی را منعقد می‌کند، یائیر گولان روز جمعه از نزدیک شدن مواضع حزب خود به حزب یشار به رهبری آیزنکوت استقبال کرد و همزمان نسبت به هرگونه ائتلافی که به ماندن بنیامین نتانیاهو در قدرت منجر شود، هشدار داد.

در همین حال، رئیس حزب «یهودیت هتوراه» برای درخواست موافقت خاخام‌های ارشد با آغاز مذاکرات رسمی با آیزنکوت به آنها مراجعه کرده است. در همین راستا، یائیر گولان نیز در بیانیه‌ای اعلام کرد: «ما با گادی آیزنکوت به توافق‌های مهمی دست یافته‌ایم». وی در ادامه بر تمایل دو طرف برای ایجاد شراکتی مبتنی بر مسئولیت مشترک در قبال آینده رژیم صهیونیستی تأکید کرد. بر اساس این توافق، از جمله مفاد آن، چهار وزارتخانه به حزب دموکرات‌ها واگذار خواهد شد. همچنین ریاست چندین کمیته پارلمانی، از جمله کمیته قانون اساسی، قانون و دادگستری، به این حزب سپرده می‌شود.

این دو حزب همچنین متعهد شده‌اند اصلاحات قضایی تصویب‌شده در دوره دولت نتانیاهو را لغو کنند و این موضوعی است که از پرونده‌های بسیار حساس در عرصه سیاسی رژیم صهیونیستی به شمار می‌رود.

با پیشرفت مذاکرات، همچنان دشواری اصلی به قوت خود باقی است: دستیابی به اکثریت مشترک بدون احیای اختلاف‌ها بر سر جایگاه حزب لیکود در دولت آینده.

خبر

برگ برنده چین در نبرد هوش‌مصنوعی

خبرگزاری شینهوا با اشاره به گسترش کاربردهای عملی هوش مصنوعی در صنایع چین، ظرفیت گسترده تولید برق، توسعه زیرساخت‌های محاسباتی و عرضه مدل‌های متن‌باز و مقرون‌به‌صرفه را از جمله مزیت‌های این کشور در رقابت جهانی هوش مصنوعی دانست و تاکید کرد که تداوم نوآوری و پیوند فناوری با نیازهای واقعی اقتصاد، مسیر توسعه این صنعت را تعیین خواهد کرد.

به گزارش این رسانه چینی پس از محدودیت‌های فناورانه غرب علیه صنعت هوش مصنوعی چین، می‌نویسد که اگر این صنعت صرفا یک حباب سفته‌بازانه است، تلاش‌های مستمر برای مهار آن به‌عنوان یک تهدید راهبردی چگونه توجیه می‌شود؟

این رسانه با اشاره به چالش‌های پیشِ روی چین برای دستیابی به فناوری‌های پیشرفته در حوزه تراشه‌ها و زیرساخت‌های محاسباتی، افزود: «پکن در پانزدهمین برنامه پنج‌ساله توسعه (۲۰۲۶ تا ۲۰۳۰)، دستیابی به جهش‌های فناورانه در هسته‌های اصلی هوش مصنوعی و اجرای کامل ابتکار هوش مصنوعی پلاس را در دستور کار قرار داده است.»

همچنین، هدف از اجرای این ابتکار، ادغام هوش مصنوعی در نوآوری‌های فناورانه، توسعه صنعتی و طیف گسترده‌ای از فعالیت‌های اقتصادی و اجتماعی است.

شینهوا با استناد به گزارش نهادهای صنعتی چینی، تاکید دارد که بیش از ۳۰ درصد شرکت‌های بزرگ صنعتی این کشور از هوش مصنوعی استفاده می‌کنند و کارخانه‌های هوشمند پیشرو نیز این فناوری را در بیش از ۷۰ درصد فعالیت‌های عملیاتی خود به کار گرفته‌اند.

بر اساس آمارهای نهادهای صنعتی چین، ارزش صنایع اصلی هوش مصنوعی این کشور در سال گذشته از ۱۷۹ میلیارد دلار فراتر رفت که نسبت به سال ۲۰۲۴ رشدی ۴۰ درصدی داشته است. همچنین، شمار شرکت‌های فعال در این حوزه نیز از ۶ هزار و ۲۰۰ واحد عبور کرده است.

به گزارش ایرنا، این رسانه چینی با اشاره به استقبال جهانی از مدل‌های هوش مصنوعی این کشور، تاکید داشت که «مدل‌های چینی در پلتفرم اوپن‌روتر (OpenRouter) طی بازه زمانی ۱۸ تا ۲۴ آبان ۱۴۰۵ (۹ تا ۱۵ نوامبر)، ۱۱۹ تریلیون و ۱۰۰ میلیارد توکن مصرف هفتگی ثبت کردند.

به نوشته شینهوا، رویکرد متن‌باز مدل‌های چینی راهکارهایی مقرون‌به‌صرفه را در اختیار کسب‌وکارهای سراسر جهان قرار داده است.

بنابراین، محدودیت‌های خارجی اگرچه ممکن است هزینه‌های توسعه را افزایش دهند اما لزوما مانع پیشرفت این صنعت، نخواهند شد.

بر اساس گزارش این رسانه، چین با تکیه بر بازار بزرگ داخلی، زیست‌بوم صنعتی فعال، زیرساخت‌های مستحکم و تنوع کاربردهای این فناوری، دستیابی به ارزش بیش از یک تیلیارد و ۵۰۰ میلیارد دلار را برای صنایع مرتبط با هوش مصنوعی تا پایان سال ۲۰۳۰، هدف‌گذاری کرده است.

شینهوا دربخش دیگر گزارش خود، ظرفیت بالای تولید برق چین را یکی دیگر از پایه‌های اصلی توسعه صنعت هوش مصنوعی این کشور دانست و نوشت: «چین حدود یک‌سوم برق جهان را تولید می‌کند و بزرگترین و سریع‌ترین نظام روبه‌رشد انرژی‌های تجدیدپذیر دنیا را در اختیار دارد.»

بر اساس گزارش اداره داده چین، ظرفیت محاسبات هوشمند این کشور در پایان سال گذشته به یک میلیون و ۵۹۰ هزار پتافلاپس رسید.

هم‌زمان، هماهنگی بیشتر میان زیرساخت‌های محاسباتی و شبکه‌های تامین انرژی، زمینه را برای استفاده گسترده‌تر از برق پاک در توسعه هوش مصنوعی، فراهم کرده است.

این رسانه چینی در پایان هشدار داد که ایجاد مانع در مسیر همکاری‌های جهانی هوش مصنوعی، می‌تواند به چندپارگی زیست‌بوم‌های فناورانه و تضعیف هم‌افزایی‌های بین‌المللی منجر شود.

شینهوا با اشاره به نقش مدل‌های متن‌باز چین در فراهم کردن دسترسی مقرون‌به‌صرفه کشورهای در حال توسعه به این فناوری، تاکید داشت که آینده صنعت هوش مصنوعی نه با نوسانات کوتاه‌مدت بازارهای مالی، بلکه با تداوم نوآوری، گسترش کاربردهای واقعی و توانایی آن در خلق ارزش اقتصادی پایدار رقم خواهد خورد.

آماده‌باش سئول برای رویداد تازه در شبه‌جزیره کره

احتمال سفر دوباره کیم به چین

سازمان اطلاعات ملی کره جنوبی از رصد تحولات مربوط به احتمال سفر مجدد کیم جونگ اون، رهبر کره شمالی، به چین خبر داد؛ موضوعی که در پی گمانه‌زنی‌ها درباره دیدار احتمالی وی با شی جین‌پینگ، رئیس‌جمهور چین، بار دیگر روابط پکن و پیونگ‌یانگ را در کانون توجه منطقه قرار داده است.

به گزارش خبرگزاری آناتولی، سازمان اطلاعات ملی کره جنوبی در پاسخ به پرسشی درباره گزارش‌های منتشرشده پیرامون احتمال سفر قریب‌الوقوع کیم جونگ اون به چین اعلام کرد که تحولات مختلف در این زمینه را رصد می‌کند.

شی جین‌پینگ، رئیس‌جمهور چین، هفته گذشته در دیدار با لی جائه میونگ، رئیس‌جمهور کره جنوبی، در شهر شنژن و در حاشیه نشست همکاری اقتصادی آسیا و اقیانوسیه (APEC)، وی را در جریان وضعیت روابط پکن و پیونگ‌یانگ قرار داد.

پس از انتشار گزارش‌هایی مبنی بر اینکه رئیس‌جمهور چین در این دیدار به احتمال سفر رهبر کره شمالی به چین اشاره کرده است، دفتر ریاست‌جمهوری کره جنوبی روز جمعه اعلام کرد که در این گفت‌وگو اشاره‌ای به موضوع مطرح‌شده در رسانه‌ها صورت نگرفته است. این دفتر همچنین تأکید کرد که سئول تحولات روابط کره شمالی و چین را از نزدیک دنبال می‌کند.

آناتولی نوشت:دفتر ریاست‌جمهوری کره جنوبی با اشاره به تمایل سئول برای حفظ ارتباط نزدیک با پکن، ابراز امیدواری کرد که تبادلات میان چین و کره شمالی به گونه‌ای انجام شود که به تقویت همزیستی مسالمت‌آمیز در شبه‌جزیره کره کمک کند.

در همین حال، یک منبع دیپلماتیک به خبرگزاری یونهاپ گفت که کیم جونگ اون ممکن است در هر زمانی به چین سفر کند و چنین سفری دور از انتظار نیست. این گمانه‌زنی‌ها در حالی مطرح می‌شود که گزارش‌هایی درباره افزایش آمادگی‌ها در شهر مرزی داندونگ چین منتشر شده است؛ با این حال، منابع آگاه اعلام کرده‌اند که تاکنون نشانه‌ای از فعالیت غیرعادی در این شهر مشاهده نشده است.

پیش‌تر انتظار می‌رفت کیم جونگ اون پس از اظهارات دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، درباره احتمال دیدار با رهبر کره شمالی در جریان سفر آسیایی خود، به شهر شنژن چین سفر کند؛ با این حال، این سفر انجام نشد.

کیم جونگ اون آخرین بار در ژوئن (خرداد) سال جاری میلادی با شی جین‌پینگ دیدار کرد؛ زمانی که رئیس‌جمهور چین در سفری رسمی به پیونگ‌یانگ رفت. رهبر کره شمالی همچنین در سپتامبر سال گذشته میلادی برای شرکت در مراسم بزرگداشت هشتادمین سالگرد پایان جنگ جهانی دوم به پکن سفر کرده بود. به گزارش ایسنا، روابط چین و کره شمالی از زمان جنگ کره (۱۹۵۰ تا ۱۹۵۳) بر پایه اتحاد سیاسی و راهبردی شکل گرفته و با امضای پیمان دوستی، همکاری و کمک متقابل در سال ۱۹۶۱ تقویت شده است. چین همچنان از مهم‌ترین شرکای اقتصادی و دیپلماتیک پیونگ‌یانگ به شمار می‌رود. در مقابل، روابط کره شمالی و کره جنوبی از زمان تقسیم شبه‌جزیره کره در سال ۱۹۴۵ و جنگ سه‌ساله دو کشور، همواره با فراز و نشیب، تنش‌های نظامی و دوره‌هایی از تلاش برای گفت‌وگو همراه بوده است. اگرچه دو طرف در سال‌های ۲۰۰۰، ۲۰۰۷ و ۲۰۱۸ نشست‌هایی را با هدف کاهش تنش و بهبود مناسبات برگزار کردند، اختلافات سیاسی و امنیتی، برنامه هسته‌ای و آزمایش‌های موشکی کره شمالی مانع شکل‌گیری صلح پایدار شده است. در این میان، سئول بر ضرورت حفظ کانال‌های ارتباطی با پیونگ‌یانگ و حرکت به سوی همزیستی مسالمت‌آمیز در شبه‌جزیره کره تأکید دارد.

